

[Statsministeren.]

mentarisk flertal, der går en hel del ud over dette, og det mener jeg der er grund til at anerkende.

Regeringen er ikke af den opfattelse, at vi har løst en hel masse problemer for en lang tid fremover, men vi har løst nogle problemer, som skulle løses nu, og hvis de ikke var blevet løst, ville de vanskeligheder, Danmark står over for, være blevet meget, meget større. På den baggrund er regeringen tilfreds med de forhandlinger, der er foregået, og med det resultat, der er kommet ud af det. Vi har gennemført den nødvendige økonomiske stramning af hensyn til betalingsbalancen, og vi har gennemført en lovgivning, som kan sikre en rimeligt stor indsats til bekæmpelse og modvirkning af hele arbejdsløshedsudviklingen. Det er det, vi er godt tilfredse med trods alle de vanskeligheder, vi måtte stå over for.

Jens Møller (KrF):

Til statsministeren vil jeg gerne sige, at VKQ-samarbejdet bestemt ikke var vendt imod forliget. Vi havde kun den tanke, at det dermed skulle gøres bedre – set fra vores synspunkt selvfølgelig. Jeg tror, statsministeren her må have set spøgelse ved højlys dag.

Men jeg mangler et svar fra hr. Gert Petersen. I første omgang fik vi at vide, at kristeligt folkeparti ikke under nogen omstændigheder ville være med til at opfylde augustforligets forpligtelse til at gennemføre, hvad der blev kaldt en rimelig beskatning af kapitalgevinster, og da jeg kom op, sagde jeg så: jeg må gøre hr. Gert Petersen opmærksom på, at jeg under anden behandling af tillægsbevillingslovforslaget dokumenterede, at dette ikke er rigtigt, og jeg må derfor bede hr. Gert Petersen trække sin udtalelse tilbage. Hvis hr. Gert Petersen ikke kan huske denne dokumentation, kan jeg erindre ham om, at den bestod i det dokument, jeg oplæste, og som blev afleveret til forligspartnerne, da vi forhandlede deroppe, og hvori det udtrykkeligt fastslås, at kristeligt folkeparti vedstår sig sit ansvar på dette område. Jeg må derfor bede om et dementi af det, der blev sagt i første omgang.

Gert Petersen (SF):

Hr. Jens Møller havde ikke behøvet at have så travlt; jeg var på vej op på talerstolen.

Jeg skal ikke dementere noget. Det indtryk, der er opstået hos mig, er, at kristeligt folkeparti bruger en række ord og udflugter

for at komme uden om, at de i realiteten ikke er indstillet på og villige til at gribe ind over for kapitalgevinsterne. Hr. Jens Møller kan dementere det selv. Det har han prøvet på at gøre nu med nogle ord, men den eneste form for dementi, som har faktisk interesse, er den, der består i politisk praksis, og det vil forhåbentlig vise sig i næste samling, hvor kristeligt folkeparti står i den sag.

Det bringer mig over til det næste, jeg vil sige. Jeg forstår, at socialdemokratiet vil stemme imod den dagsorden, som 4 partier har foreslået, og vil gøre det med betragtninger om, at det ikke betyder, at man i og for sig er imod indholdet i dagsordenen osv. Derfor må jeg spørge statsministeren: kan vi forvente et lovgivningsinitiativ i spørgsmålet om kapitalgevinsterne i næste folketingssamling?

Endelig har jeg en sidste bemærkning til hr. Ib Nørlund, som åbenbart har misforstået noget. Han spurgte sådan i en parentes, hvordan socialistisk folkeparti som, sagde han, politisk erfarent parti – dér kan man bare se, dér blev vi rodet ind i hele den debat! – kunne være så begejstret for regeringens oprindelige oplæg. Se, dér kommer vi nok til noget, som måske vanskeliggør nogle ting og også gør det svært at overbevise ikke bare regeringen, men også store dele af offentligheden, af arbejderklassen, om, at der er andre flertalsmuligheder i dette folketing. Jeg tror, der er det, men man skal lige lægge mærke til, hvad det var, socialistisk folkeparti sagde om regeringens første oplæg.

Vi sagde ikke, vi er begejstrede for det. Vi sagde, det er et acceptabelt udgangspunkt for forhandlinger. Jeg kan forsikre min gode ven hr. Ib Nørlund om, at hvis han siger et eller andet og jeg så siger: o.k., Ib Nørlund, det er et acceptabelt udgangspunkt for en drøftelse, det, du dér siger, så har jeg ikke dermed sagt, at jeg er begejstret for det, som hr. Ib Nørlund i den givne situation sagde. Jeg tror, at meget havde været vundet, hvis venstrefløjten havde sagt: vi er ikke tilfredse med det, regeringen foreslår, det skal gøres bedre – det sagde vi nemlig også – der er alt for få arbejdspladser i det, der skal mange flere arbejdspladser ind, men der er rigtige ansatser i det, og her pegede vi især på spørgsmålet om særskatten, og der var også spørgsmålet om værdistigningerne på jord og fast ejendom. Derfor er det et acceptabelt udgangspunkt for forhandlinger. Ved at sige det lægger man op til nogle forhandlinger, hvor man prøver på at gøre det bedre.